

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ:

ΠΩΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

**«... καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντας
καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».**

Η μέλλουσα Κρίση είναι θεμελιώδης πίστη της χριστιανικής διδασκαλίας, και θα επισυμβεί στο τέλος του πρόσκαιρου αυτού κόσμου.

Η μέλλουσα κρίση είναι αναπόφευκτη και **απορρέει από την απόλυτη δικαιοσύνη του Θεού**. Την παρέλευση αυτού του φθαρτού και τραυματισμένου από την αμαρτία κόσμου θα επισφραγίσει η μεγάλη και αδέκαστη κρίση του Χριστού, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την είσοδο στη νέα πραγματικότητα της βασιλείας του Θεού.

31 «Όταν θα έρθει ο φιλάνθρωπος Κριτής με όλη του τη μεγαλοπρέπεια, και θα τον συνοδεύουν όλοι οι άγιοι άγγελοι², θα καθίσει στον... θρόνο του.

32 Τότε θα συγκεντρωθούν μπροστά του όλα τα έθνη, και θα τους ξεχωρίσει όπως ξεχωρίζει ο βοσκός τα πρόβατα από τα κατσίκια.

33 Τα πρόβατα θα τα τοποθετήσει στα δεξιά του και τα κατσίκια στα αριστερά³ του.

34 Θα πει τότε... σε αυτούς που βρίσκονται δεξιά του: «Ελάτε, οι ευλογημένοι από τον Πατέρα μου, κληρονομήστε τη Βασιλεία που σας έχει ετοιμαστεί απ' την αρχή του κόσμου.

35 Γιατί πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε⁴,

36 γυμνός και με ντύσατε, άρρωστος και μ' επισκεφτήκατε, φυλακισμένος κι ήρθατε να με δείτε».

37 Τότε θα του απαντήσουν οι άνθρωποι του Θεού: «Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε ή να διψάς και σου δώσαμε να πιεις;

38 Πότε σε είδαμε ξένον και σε περιμαζέψαμε ή γυμνόν και σε ντύσαμε;

39 Πότε σε είδαμε άρρωστον ή φυλακισμένον κι ήρθαμε να σε δούμε;»

40 Και... θα τους απαντήσει: «Σας βεβαιώνω πως αφού τα κάνατε αυτά για έναν από αυτούς τους ασήμαντους αδερφούς μου, τα κάνατε για μένα».

41 Ύστερα θα πει και σε αυτούς που βρίσκονται αριστερά του: «Φύγετε από μπροστά μου.... πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά⁵ που έχει ετοιμαστεί για τον διάβολο και τους δικούς του⁶.

42 Γιατί πείνασα και δεν μου δώσατε να φάω, δίψασα και δεν μου δώσατε να πιω.

43 ήμουν ξένος και δεν με περιμαζέψατε, γυμνός και δεν με ντύσατε, άρρωστος και φυλακισμένος και δεν ήρθατε να με δείτε».

44 Τότε θα του απαντήσουν και αυτοί: «Κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένον ή διψασμένον ή ξένον ή γυμνόν ή άρρωστον ή φυλακισμένον και δεν σε υπηρετήσαμε»

45 Και θα τους απαντήσει: «Σας βεβαιώνω πως αφού δεν τα κάνατε αυτά για έναν από αυτούς τους ασήμαντους αδερφούς μου, δεν τα κάνατε ούτε για μένα».

46 Κι αυτοί θα πάνε στην αιώνια τιμωρία⁵, ενώ οι δίκαιοι στην αιώνια ζωή».

Τα πρόβατα θα τα τοποθετήσει στα δεξιά του και τα κατσίκια στα αριστερά του

Προς πρόβατα παρομοιάζονται οι ευσεβείς, γιατί είναι δίκαιοι, πράοι επιεικείς και βάδισαν την οδό των αρετών, ακολούθησαν το Χριστό, που είναι ο πραγματικός Ποιμήν των ανθρώπων.

Αποκαλεί τους αμαρτωλούς ερίφια, «ώς θρασεῖς καὶ ἀτάκτους καὶ κατὰ κρημνῶν φερομένους τῆς ἀμαρτίας». Δεν απέκτησαν το φρόνημα του Χριστού, δεν έγιναν πρόβατα που καθοδηγούνται από τον αληθινό ποιμένα, αλλά προτίμησαν την ἀτακτη και θρασεία ζωή, δεν ομοιώθηκαν με τον αμνό του Θεού, που σημαίνει δεν απέκτησαν το θυσιαστικό ήθος για τους αδελφούς τους.

Δεξιά ήταν η τιμητική θέση, ενώ αριστερά η δεύτερη και λιγότερο τιμητική ή εντελώς υποτιμητική θέση.

Η Δευτέρα Παρουσία

Εικόνα μεγάλων διαστάσεων (του Κερκυραίου ζωγράφου Πέτρου 1786) από το ναό Αγίου Γεωργίου Πολιχνίτου, εκτίθεται σήμερα στο Εκκλησιαστικό Βυζαντινό Μουσείο Μυτιλήνης.

2. Αγγέλους συναντήσαμε και στα μαθήματα για τον Ευαγγελισμό και για τη Γέννηση. Η χριστιανική διδασκαλία δέχεται ότι πρόκειται για υπάρξεις πνευματικές.

Ο Θεός, εκτός από τον υλικό κόσμο, που υποπίπτει στις αισθήσεις μας, δημιούργησε και άλλο κόσμο καθαρώς πνευματικό, αποτελούμενο από όντα **πνευματικά, ασώματα και αθάνατα**, τους αγγέλους.

Δημιουργήθηκαν **προ της κτίσεως** του ορατού κόσμου και της δημιουργίας του ανθρώπου και είναι πλάσματα ελεύθερα, με **δύναμη υπερφυσική και γνώση ανώτερη των ανθρώπων**. Παρόλη τη καθαρότητα και απλότητα της αγγελικής φύσης, οι άγγελοι είναι δεκτικοί της κακίας. Αποτέλεσμα της ελευθερίας τους είναι και **η πτώση του τάγματος του Εωσφόρου**. Αγνοούσαν το μυστήριο της ένσαρκης οικονομίας του Σωτήρα και γενικά αγνοούν και αυτά που θα συμβούν στο απώτερο μέλλον. **Επέλεξαν** να μείνουν αιώνια κοντά στο Θεό και είναι, με το θέλημά του, **προστάτες και βοηθοί** των ανθρώπων.

Ένας άγγελος ζυγίζει ψυχές
και διώχνει τον δαίμονα που
προσπαθεί να αρπάξει μία.

Πίνακας του ιταλού ζωγράφου
Guariento (μέσα 14ου αιώνα).

Επεξεργασία

1. Κάποιοι νομίζουν ότι η τελική κρίση θα γίνει ακριβώς όπως περιγράφεται στο ευαγγελικό κείμενο. Διαβάζοντας όμως τα Ερμ. 1, 2, 3, 5 και 6 και γνωρίζοντας τι είναι οι παραβολές, εξηγήστε γιατί η παραπάνω αντίληψη δεν είναι σωστή.

Οι εικόνες που χρησιμοποιεί ο Χριστός είναι συμβολικές. Θέλουν να δείξουν το μέγεθος της ευτυχίας ή της δυστυχίας που αισθάνεται ο άνθρωπος όταν είναι κοντά στο Θεό ή μακριά από Αυτόν, αντίστοιχα. Αυτό που τονίζεται στην περικοπή είναι ότι ο άνθρωπος θα κριθεί ανάλογα με το πώς έζησε και τι έκανε για τους άλλους. Ο Θεός δεν «αμείβει» και δεν «τιμωρεί» κανέναν, αφού όλους μας καλεί και μας θέλει κοντά του. **Ο Θεός είναι αγάπη και μόνο αγάπη μπορεί να προέλθει από Αυτόν.** Είμαστε εμείς που με τον τρόπο της ζωής μας πλησιάζουμε ή απομακρυνόμαστε από Αυτόν.

«Αμοιβή» λοιπόν είναι η αιώνια ζωή κοντά στην αγάπη Του, ενώ «τιμωρία», ζωή μακριά από την αγάπη Του για πάντα.

5. Οι λέξεις φωτιά και τιμωρία δεν έχουν σημασία κυριολεκτική. Σημαίνουν τον πόνο και τη δυστυχία που θα αισθάνονται όσοι και όσες από δικό τους φταιίξιμο θα έχουν χάσει τη θέση τους κοντά στον Θεό της αγάπης μαζί με τους ανδρώπους της αγάπης.

Η «βασιλεία» είναι «ήτοιμασμένη» για τους πιστούς στο θέλημα του Θεού.

**«Βασιλεία» (=άκτιστη δόξα) είναι ο Παράδεισος,
«πῦρ» (αιώνιο) είναι η κόλαση («κόλασις αιώνιος»).**

2. Το ζητούμενο στην παραβολή είναι να βρεθεί το κριτήριο, σύμφωνα με το οποίο εκτιμάται αν η ζωή των ανθρώπων αξίζει ή όχι. Υπογραμμίστε στο κείμενο τα λόγια στα οποία το βρίσκουμε.

Μέτρο και κριτήριο για όλη την ανθρωπότητα και **δρόμος σωτηρίας** θα είναι τελικά **η αγάπη**. Μ' αυτήν θα κριθούν όλοι όσοι γνώρισαν τον Ιησού και όσοι δεν τον γνώρισαν. Αυτή η αγάπη θα δοκιμάζεται πάνω στα παρακάτω θέματα:

- Πείνασα και μου δώσατε να φάω,
- δίψασα και μου δώσατε να πιω,
- Ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε,
- γυμνός και με ντύσατε,
- άρρωστος και με επισκεφτήκατε,
- φυλακισμένος και ήρθατε να με δείτε.

Μέλλουσα κρίση
και Δευτέρα παρουσία
του Κυρίου Ιησού Χριστού,
και απόδοση δικαιοσύνης

3. Πολλοί πιστεύουν ότι ο Θεός θα ανταμείψει τους δίκαιους και θα τιμωρήσει τους άδικους στην τελική κρίση. Με βάση το κριτήριο που μας δίνει η παραβολή, καθώς και τα λόγια του αγίου Ιωάννη του Δαμασκηνού, μπορείτε να τους εξηγήσετε γιατί ο Θεός δεν τιμωρεί και δεν αμείβει κανέναν;

Δεν είναι τιμωρός

"Και τούτο οφείλουμε να ξέρουμε·
ότι ο Θεός δεν θα τιμωρήσει κανέναν στο μέλλον,
αλλά ο καθένας κάνει τον εαυτό του ικανό
να συμμετέχει στη ζωή του Θεού.
Όμως η συμμετοχή στη ζωή του Θεού είναι απόλαυση,
ενώ η απόσταση απ' Αυτόν κόλαση".

Ιωάννης Δαμασκηνός μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας (675-749)

"Η αντίληψη για τον Θεό ως εκδικητή και τιμωρό είναι η πιο φριχτή απ' όλες... Ο Θεός δεν εκδικείται και δεν τιμωρεί ποτέ και κανέναν. Αυτά που χαρακτηρίζονται ως "τιμωρίες" δεν είναι παρά αναπόφευκτες συνέπειες κακών επιλογών μας. Ο Θεός μόνον αγαπά, θεραπεύει και δίνει ζωή".

Διαβάστε το κείμενο του Ραούλ Φολλερώ. Βρείτε παραδείγματα από τη σχολική ζωή για το πώς θα μπορούσατε να γεμίσετε τα «άδεια χέρια».

Τα χέρια τ' αδειανά

Είδα αυτό το όνειρο:

Ένας άνθρωπος παρουσιαζόταν στο κριτήριο του Κυρίου:
"Κοίταξε, Θεέ μου ", του έλεγε· "τήρησα τον νόμο σου ",
δεν έκανα τίποτε το αισχρό, κακό ή αντίθρησκο.

Κύριε, τα χέρια μου είναι καθαρά ".

- "Ασφαλώς, ασφαλώς", του απαντούσε ο καλός Θεός...

"αλλά είναι άδεια ".

Ραούλ Φολλερώ Γάλλος ανθρωπιστής και ιεραπόστολος του 20ού αι.

*Γεμίστε τα χέρια σας με αγάπη...
Δώστε απλόχερα και θα λάβετε...!
(ελεημοσύνη, συμπαράσταση στις
δυσκολίες και ανάγκες).*

Αρνητικά παραδείγματα

πείνασα...

δίψασα...

ήμουν ξένος...

Συζητήστε με τον διπλανό σας και γράψτε δυο παραδείγματα σαν αυτά που χρησιμοποιεί ο Χριστός στην παραβολή, που να δείχνουν τι κάνουμε ή τι δεν κάνουμε σήμερα σε ανθρώπους που έχουν ανάγκη.

Θετικά παραδείγματα

Πεινούσα για έναν καλό λόγο και συ μου γλυκομίλησες.

Ήμουν ένα τίποτε της κοινωνίας και συ δεν με περιφρόνησες.

Τα είχα παρατήσει όλα και συ με την τρυφερότητα σου από τα αδιέξοδά μου μ' ελευθέρωσες.

ήμουν γυμνός...

άρρωστος...

φυλακισμένος...

Αρνητικά παραδείγματα

Έχασα τον αδελφό μου από τροχαίο και σεις δεν ήρθατε ούτε καν στην κηδεία του για συμπαράσταση στο πένθος μας.

Ήμουν νεοφερμένος, παντέρημος μετανάστης και ούτε ένα βλέμμα συμπάθειας δεν μου ρίξατε.

Ήμουν άνεργος και δεν με βοηθήσατε να βρω δουλειά· δεν μου είπατε ούτε καν έναν λόγο συμπάθειας για το δράμα μου.

Πείνασα και
μου δώσατε να
φάω...

Η φωτογραφία είναι
πραγματική (1994)

Αυτή η φωτογραφεία δείχνει ένα παιδάκι στο Σουδάν που μπουσουλώντας προσπαθεί να φτάσει λίγα μέτρα πιο πέρα, στους ανθρώπους της UNICEF που μοιράζουν φαγητό. Πίσω του, στα 2-3 μέτρα ένας γύπας περιμένει. Και ξέρετε τι περιμένουν τα όρνια..να πεθάνει το θύμα (στην προκείμενη περίπτωση το παιδάκι) για να το φάνε... Κανείς δεν έμαθε τι απέγινε το παιδάκι... Ένα πράγμα μόνο, ο Kevin Carter (ο φωτογράφος) το πήρε στην αγκαλιά του και το πήγε στους γιατρούς... Μετά από αυτό ο Kevin έπεσε σε βαριά κατάθλιψη και μετά από 3 μήνες αυτοκτόνησε...

Βασικά στοιχεία του μαθήματος

Κατά τη διδασκαλία του Χριστού στον καινούριο τρόπο ζωής, που ο ίδιος φανέρωσε και προέβαλε, ισχύει ένα **κριτήριο για την αξία της ζωής των ανθρώπων**. Με αυτό θα κριθούν κάποτε οι πράξεις όλων.

Αυτό είναι η **έμπρακτη εκδήλωση αγάπης** ή η παράλειψη της. **Αυτό κρίνει αποφασιστικά τον καθένα για τώρα και για πάντα.** Το να είναι κάποιος κοντά στον Θεό ή μακριά του, είναι συνέπεια των καλών ή κακών επιλογών και πράξεων ή παραλείψεών του προς τους συνανθρώπους. **Ο Θεός κανέναν δεν αμείβει και κανέναν δεν τιμωρεί. Όλους τους θέλει κοντά του.**

Κοιλάδα Ιωσαφάτ – κοιλάδα κλαυθμώνος – κοιλάδα της κρίσης: Κοιλάδα ανατολικά της Ιερουσαλήμ, η ονομασία της οποίας σημαίνει ο Κύριος κρίνει. Κατά τον Ιωάλ (δ' 12-14) πρόκειται για τον τόπο όπου ο Θεός θα κρίνει τον κόσμο.

Η κόλαση και ο παράδεισος

Μια διδακτική πανάρχαια ιστορία – που μεταφέρει στο βιβλίο του «Η μάνα και το νόημα της ζωής» ο ψυχίατρος και συγγραφέας Ιρβιν Γιάλομ – οπτικοποιημένη μια καταπληκτική ταινία μικρού μήκους.

Δείτε το βίντεο

<https://vimeo.com/107020309>

https://www.youtube.com/watch?v=y6-DOXL_Lds

Το νόημα της ιστορίας:

«Θα σου δείξω την κόλαση», είπε ο Κύριος σ' έναν ραβίνο και τον οδήγησε σε ένα δωμάτιο που είχε στη μέση ένα μεγάλο στρογγυλό τραπέζι.

Οι άνθρωποι που κάθονταν γύρω απ' το τραπέζι ήταν πεινασμένοι και απελπισμένοι. Στη μέση του τραπεζιού βρισκόταν ένα τεράστιο καζάνι με νόστιμο φαγητό που μύριζε καταπληκτικά, ώστε το στόμα του ραβίνου γέμισε σάλιο.

Όσοι κάθονταν στο τραπέζι κρατούσαν από ένα κουτάλι με πολύ μακρύ χέρι. Παρόλο που τα κουτάλια έφταναν ίσα – ίσα το καζάνι, τα χερούλια τους ήταν πιο μακριά απ' τα μπράτσα των ανθρώπων που τα κρατούσαν: έτσι κανένας τους δεν μπορούσε να φάει, γιατί του ήταν αδύνατον να φέρει το φαγητό ως τα χείλη του. Ο ραβίνος είδε ότι η δυστυχία τους ήταν πραγματικά τρομερή.

«Τώρα θα σου δείξω τον Παράδεισο», είπε ο Κύριος, και μπήκαν σ' ένα άλλο δωμάτιο, ακριβώς το ίδιο όπως το πρώτο. Κι εκεί υπήρχε το ίδιο μεγάλο στρογγυλό τραπέζι, το ίδιο καζάνι με φαγητό. Οι άνθρωποι εδώ, όπως και οι προηγούμενοι, κρατούσαν τα ίδια κουτάλια με μακριά χερούλια – εδώ όμως όλοι ήταν καλοφαγωμένοι και παχουλοί, γελούσαν και συζητούσαν.

Ο ραβίνος δεν καταλάβαινε.

«Είναι απλό, αλλά απαιτεί μια συγκεκριμένη ικανότητα», είπε ο Κύριος.

«Σ' αυτό το δωμάτιο, βλέπεις, έμαθαν να ταΐζουν ο ένας τον άλλον».

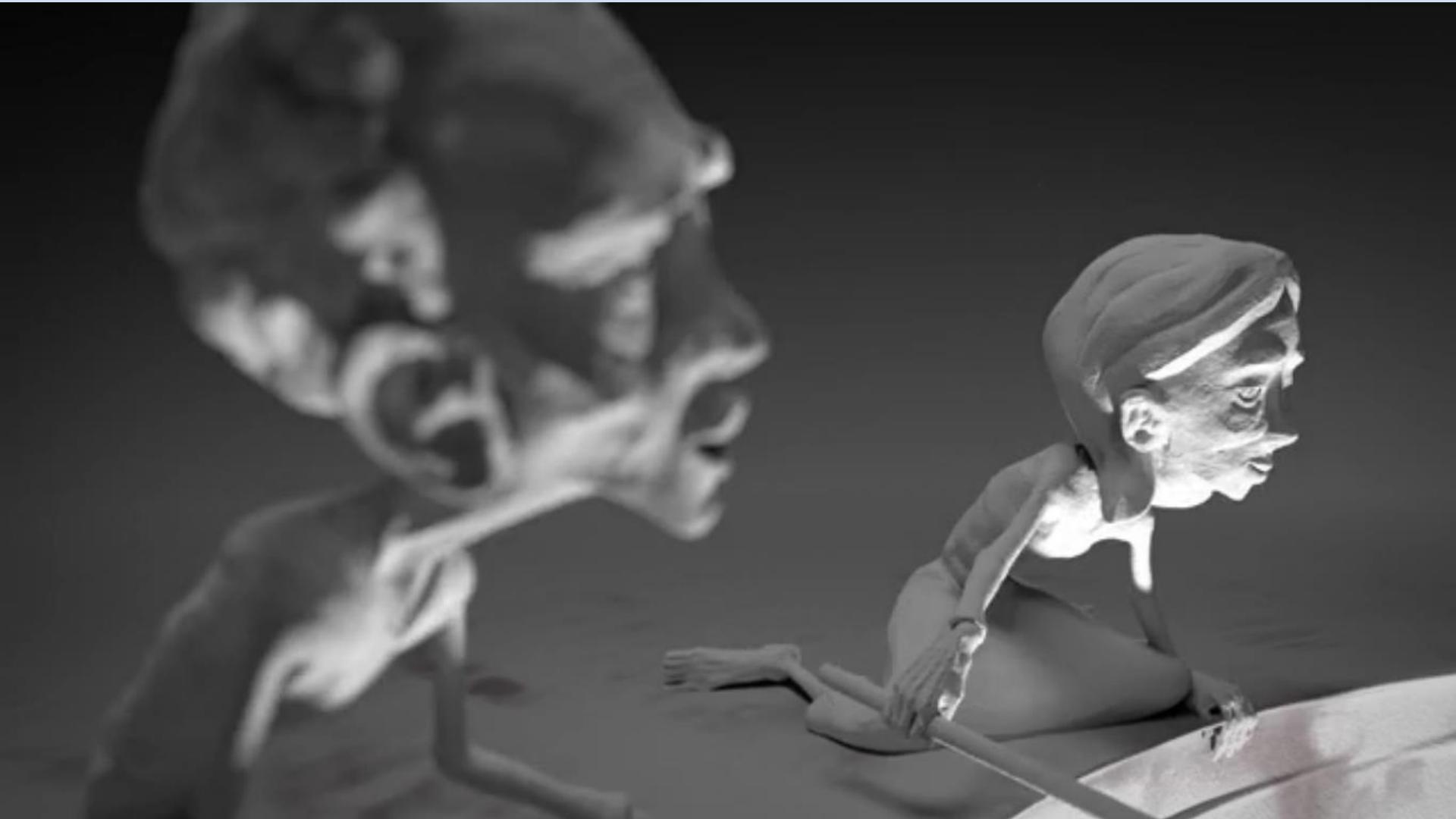

Σ' αυτό το δωμάτιο,
έμαθαν να ταιζουν ο ένας τον άλλον!